

met de bede „Smeekende den gezegenden God, dat dit werk Hem aangenaam moge zijn en Hij Zijn zegen daaraan verleene en deze Medras voorspoedig doet zijn tot Zijnen dienst, amen, te Rotterdam de eerste Adar Seni 5410”, begin Mei 1650 [de anno de cinco mil quatro sitos e des en rotardam a prim° de Adar].

Zoo was de 17de eeuwsche Rotterdamsche Leerschool „Jesiba de los Pintos” op hechte grondslagen gegrondvest en op 5 Mei 1650 werd zij plechtig ingewijd, welke dag een dia de festa of feestdag zoowel voor de leerlingen als voor den Rector was, waarop slechts één uur gestudeerd werd.

De Academie werd bestuurd door den Rector, en den Ros Yesiba, Haham Josiau Pardo¹⁾, zij telde tien studenten, wier namen hieronder volgen:

1. *Josseph Pardo* (Hazan of Voorlezer dezer Kahal Kados of Heilige Gemeente); 2. *Ymanuel Abenator (Melo)*; 3. *Abraham Aboab Cardoso*; 4. *Aharon Franco Pinheiro*; 5. *Selomoh Rodrigues*; 6. *Abraham Abarbanel*; 7. *Jahacob da Costa*; 8. *Jahacob Machorro*; 9. *Jeosua Pharo*; 10. *Josseph Franco*.

Wij bezitten de geschiedenis van de Academie gedurende de eerste drie jaren van haar bestaan van af 1 Mei 1650 tot 1 April 1653 in de „*Historia Chronologia desta Medras*”, waarin ook de personen van deze Talmidim, waaronder er zeer bekende in de Joodsche wetenschappelijke wereld zijn, hier uit het duister der archieven naar voren treden. Waar het protocol in 1653 plotseling afbreekt, hebben wij getracht de latere bijzonderheden over deze Talmidim uit bibliographische gegevens zooveel mogelijk aan te vullen.

Op den feestdag der inwijding op 5 Mei 1650, zeker opdat geen dag zonder de gewijde studie zou voorbijgaan, werd een begin gemaakt met de bestudeering van de studie der Guemara of Talmud, en wel het eerste deel Berahot, waarna de Ros Yesiba ter Synagoge zijn darsado of predicatie hield. Toen werd er in de Medras een Meseberah of zegebede voor den in leven zijnden stichter Sr. Abraham en voor den overleden Sr. Ishac de

1) Wij hebben hier de oorspronkelijke Portugeesch-phonetische spelling van het Hebreeuwsch behouden uit een oogpunt van de folklorische wetenschap. Men leze dus in plaats van de H een *Ch* aldus *Chacham* in plaats van *Haham*, in plaats van *S* leze men *Sj* aldus *Rosch* in plaats van *Ros* en *J* in plaats van *Y* aldus *Jeschiba* in plaats van *Yesiba*, enz.